

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 2 lutego 2018 roku powód (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego T. D. kwoty 574,58 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazano, że na żadaną kwotę składają się: kwota wierzytelności nabytych od (...) S.A. w wysokości 495 zł oraz kwota odsetek naliczonych od dnia następnego po dacie wymagalności roszczenia do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu w wysokości 79,85 zł. Powód wskazał, że pozwany był zobowiązany do uiszczania składki ubezpieczeniowej z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej pojazdów mechanicznych. Umowa ubezpieczenia OC została zawarta z (...) S.A. Na potwierdzenie istnienia stosunku zobowiązaniowego i objęcia pozwanego ochroną ubezpieczeniową w okresie od dnia 15 września 2015 roku do dnia 14 września 2016 roku ubezpieczyciel wystawił polisę OC nr INC (...). Powód wskazał, że wierzytelność wynikająca z zadłużenia z tytułu nieopłaconej składki w wysokości 495 zł została przelana na rzecz powoda na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 8 grudnia 2017 roku. Powód poinformował pozwanego o cesji wierzytelności wzywając jednocześnie do dobrowolnej zapłaty spornej kwoty.

Vide: pozew k. 6-10, 37-38

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 7 marca 2018 roku w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 187449/17 referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie uwzględnił żądanie pozwu w całości.

Vide: nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym k. 11

Sprzeciwem od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym pozwany T. D. zaskarżył wydany nakaz zapłaty w całości wnosząc o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, że w dniu 3 września 2014 roku zawarł polisę z (...) S. A. nr (...), którą opłacił jednorazowo w całości. Polisa obowiązywała od dnia 15 września 2014 roku do dnia 14 września 2015 roku. W dniu 10 września 2015 roku pozwany wypowiedział polisę ubezpieczeniową. W dniu 19 października 2015 roku T. D. ponownie zawarł polisę nr (...), której termin płatności przypadł na dzień 26 października 2015 roku. Jednak w dniu 19 października 2015 roku pozwany zbył pojazd, o czym poinformował ubezpieczyciela. W związku z powyższym pozwany otrzymał informację, że nie będzie ponosił opłat z tytułu zawarcia polisy, które zgodnie z ustawą przeszły na nowego nabywcę pojazdu.

Vide: sprzeciw od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym k. 14

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 3 września 2014 roku pozwany T. D. zawarł z (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych – na pojazd marki O. (...) o nr rej. (...). Potwierdzeniem zawarcia umowy ubezpieczenia była polisa o nr (...). Ochrona ubezpieczeniowa obejmowała okres od dnia 15 września 2014 roku do 14 września 2015 roku. Składka ubezpieczeniowa została uiszczona przez pozwanego w całości.

W dniu 10 września 2015 roku pozwany wypowiedział umowę ubezpieczenia stwierdzoną polisą o nr (...).

okoliczności bezsporne, ponadto **dowód:** pismo k. 17

W dniu 19 października 2015 roku pozwany zawarł z (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. kolejną umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych – na pojazd marki O. (...) o nr rej. (...). Potwierdzeniem zawarcia umowy ubezpieczenia była polisa o nr (...).

Składka ubezpieczeniowa wynosiła 495 zł. Składka miała być uiszczona jednorazowo do dnia 26 października 2015 roku.

dowód: wniosek – polisa k. 49

W dniu 19 października 2015 roku pozwany sprzedał samochód marki O. (...) o nr rej. (...).

Pozwany poinformował ubezpieczyciela o sprzedaży auta w dniu 21 września 2015 roku.

dowód: umowa sprzedaży k. 15; pismo k. 16

W dniu 8 grudnia 2017 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. jako zbywca i powód (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. jako nabywca zawarli umowę sprzedaży wierzytelności.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 umowy na warunkach określonych w umowie zbywca przełał – w rozumieniu przepisów art. 509 i nast. k.c. – na rzecz nabywcy wierzytelności pieniężne, określone w art. 1 umowy, a nabywca przyjął w całości przelew tych wierzytelności. Zgodnie z art. 3 ust. 2 umowy przelew wierzytelności na rzecz nabywcy nastąpił w chwili podpisania niniejszej umowy pod warunkiem całkowitej zapłaty ceny.

Przedmiotem przelewu były wierzytelności wymienione w załączniku nr 1 oraz załączniku nr 2 do umowy (art. 1 ust. 1 umowy).

Załącznik nr wymieniał wierzytelność wobec pozwanego T. D. w kwocie należności głównej 495 zł, z datą wymagalności 26 października 2015 roku, potwierdzoną polisą o nr (...)

dowód: umowa sprzedaży wierzytelności wraz z załącznikiem k. 39-43; odpis z KRS k. 45-46; odpis z KRS k. 47; pełnomocnictwo k. 48

Pismami z dnia 27 grudnia 2017 roku powód zawiadomił pozwanego o cesji wierzytelności (...) S.A. na rzecz powoda i wezwał pozwanego do spłaty zadłużenia w łącznej kwocie 571,07 zł.

okoliczności bezsporne, ponadto **dowód:** pisma k. 50, 51

Sąd zważył, co następuje:

Ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd oparł się na okolicznościach bezspornych oraz na załączonych do akt sprawy a wymienionych w ustaleniach faktycznych niniejszego uzasadnienia dokumentach, których autentyczność i prawdziwość nie była kwestionowana, a ich prawdziwość i rzetelność nie budziła również wątpliwości Sądu. Z tej przyczyny Sąd uznał je w całości za wiarygodne i uwzględnił dokonując rekonstrukcji istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności faktycznych.

Na podstawie art. 227 k.p.c. a contrario Sąd oddalił wnioski o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego księgowego (k. 9) i o pozyskanie informacji od Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego (k. 36) uznając je za zbędne dla rozstrzygnięcia – przy uwzględnieniu niżej przedstawionych podstaw dla oddalenia powództwa.

Wniosek o dopuszczenie dowodu z dokumentu w postaci książki nadawczej powoda (k. 9) został pominięty. Sąd zwrócił uwagę, że okoliczność, na którą przedmiotowy dowód miałby zostać przeprowadzony, nie była przez pozwanego kwestionowana.

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Powód swoje żądanie wobec pozwanego opierał na umowie sprzedaży wierzytelności. Mocą tej umowy powód miał nabyć wierzytelność, która przysługiwała poprzednikowi prawnemu (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. wobec pozwanego tytułem łączącej ich umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych.

Zgodnie z art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Zgodnie z art. 509 § 2 k.c. z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

Źródłem legitymacji procesowej czynnej powoda w niniejszej sprawie ma być umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 8 grudnia 2017 roku.

Wobec powyższego należy wskazać, że przedmiotem przelewu na rzecz powoda miały być wierzytelności wymienione w załącznikach nr 1 i 2 do umowy. Przelew wierzytelności, tj. przejście wierzytelności ze zbywcy na powodowego nabywcę, zgodnie z art. 3 ust. 2 umowy miał nastąpić z chwilą podpisania umowy cesji pod warunkiem całkowitej zapłaty ceny. Umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 8 grudnia 2017 roku została więc zawarta pod warunkiem zawieszającym – w postaci uiszczenia przez powoda na rzecz zbywcy (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. ceny w pełnej wysokości.

Powód – celem wykazania przejścia wierzytelności na jego rzecz, a tym samym przysługiwania mu legitymacji procesowej czynnej w sprawie – przedłożył potwierdzenie przelewu k. 44. Trzeba jednak zauważyć, że z przedmiotowego dokumentu nie wynika, by cena sprzedaży wierzytelności została przez powoda na rzecz zbywcy wierzytelności zapłacona w całości. Dokument potwierdza, że przelew kwoty tytułem ceny sprzedaży przez powoda na rzecz zbywcy wierzytelności został dokonany. Nie stwierdza jednak, że cena całkowita została przez powoda uiszczona.

W takich okolicznościach należy stwierdzić, że powód nie wykazał, by warunek z art. 3 ust. 2 umowy spełnił się. Tym samym dla Sądu nie jest pewne, czy wierzytelności wymienione w załączniku nr 1 do umowy, w tym wierzytelność ubezpieczyciela wobec pozwanego, na powoda rzeczywiście przeszła.

Powód nie udowodnił skuteczności umowy sprzedaży wierzytelności.

W konsekwencji, Sąd nie miał podstaw dla stwierdzenia, że stronie powodowej przysługuje legitymacja procesowa w niniejszej sprawie.

W braku legitymacji procesowej po stronie powoda powództwo winno zasługiwać na oddaleniu.

Powyższe było wystarczające do stwierdzenia braku podstaw dla uwzględnienia powództwa podlegającego ocenie w niniejszej sprawie.

Dla wyczerpującej oceny żądania strony powodowej warto dodać, że powód swoje żądanie opierał na umowie łączącej pozwanego z (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. – umowie ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych z dnia 15 września 2015 roku, potwierdzonej polisą o nr (...). Mocą przedmiotowej umowy ubezpieczający był zobowiązany do zapłaty na rzecz ubezpieczyciela składki ubezpieczeniowej w kwocie 495 zł w terminie do dnia 26 października 2015 roku.

Zgodnie z art. 513 § 1 k.c. dłużnikowi przysługują przeciwko nabywcy wierzytelności wszelkie zarzuty, które miał przeciwko zbywcy w chwili powzięcia wiadomości o przelewie.

Zgodnie z art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Umowa ubezpieczenia ma charakter odpłatny, co oznacza, że ubezpieczający ma

obowiązek uiszczać na rzecz ubezpieczyciela składkę. Składka jest formą świadczenia, które ubezpieczający jest obowiązany spełnić w zamian za ochronę ubezpieczeniową, którą gwarantuje ubezpieczyciel.

Szczegółowe regulacje w zakresie umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych zawarte są w ustawie z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (t. j. Dz. U. z 2018 roku, poz. 473 z późn. zm.) (dalej jako ustawa).

Zgodnie z art. 31 ust. 1 ustawy w razie przejścia lub przeniesienia prawa własności pojazdu mechanicznego, którego posiadacz zawarł umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, na posiadacza pojazdu, na którego przeszło lub zostało przeniesione prawo własności, przechodzą prawa i obowiązki poprzedniego posiadacza wynikające z tej umowy. Umowa ubezpieczenia OC ulega rozwiązaniu z upływem okresu, na który została zawarta, chyba że posiadacz, na którego przeszło lub zostało przeniesione prawo własności, wypowie ją na piśmie. W przypadku wypowiedzenia umowy ubezpieczenia OC, ulega ona rozwiązaniu z dniem jej wypowiedzenia. Przepisów art. 28 nie stosuje się.

Z powyższego przepisu wynika wprost, że w sytuacji, gdy dochodzi do sprzedaży pojazdu, na aktualnego posiadacza przechodzą obowiązki i prawa poprzedniego posiadacza pojazdu wynikające z zawartej przez niego umowy ubezpieczenia OC pojazdów mechanicznych.

W sprawie nie było sporu co do tego, że pozwany w dniu 15 września 2015 roku zawarł ze zbywcą wierzytelności umowę ubezpieczenia OC pojazdów mechanicznych, ze składką ubezpieczeniową w wysokości 495 zł płatną do dnia 26 października 2015 roku. Co więcej, bezsporne pozostawało, że pozwany w dniu 19 października 2015 roku dokonał sprzedaży auta. Pozwany przedłożył dowód na przedmiotową okoliczność; wiarygodności przedmiotowego dokumentu powód nie kwestionował. Co więcej – co również pozostało niezakwestionowane przez powoda – w dniu 21 września 2015 roku pozwany poinformował zbywcę o sprzedaży auta.

Dokonując subsumpcji przedstawionych powyżej faktów pod normę prawną z art. 31 ust. 1 ustawy należy stwierdzić, że wraz ze sprzedażą auta w dniu 19 września 2015 roku pozwany został zwolniony z obowiązków wynikających dla niego z umowy ubezpieczenia z dnia 15 września 2015 roku. Obowiązek zapłaty składki ubezpieczeniowej związanej z umową ubezpieczenia potwierdzoną polisą nr (...) przeszedł na nabywcę auta.

Reasumując, w takich okolicznościach powód nie może domagać się od pozwanego skutecznie zapłaty wskazanej w pozwie kwoty.

Mając powyższe okoliczności na uwadze, Sąd, działając na podstawie art. 509 k.c. i art. 31 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, orzekł jak w sentencji.

Zarządzenia:

1. odnotować w rep. C i kontrolce wniosków o uzasadnienie;
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda;
3. akta przedłożyć z wpływem lub za 21 dni od zpo.

G., dnia 15 października 2018 roku SSR Anna Mejka